

Előszó

Egy világ dereng fel újra meg újra a szemem előtt, amikor mintha minden a helyén lett volna, a valóságban, s nem csak bizonyos emberek fejében és szívében. Péterffy András filmje, a *Mozgóképregény* idézi fel. A *Korbuly család XX. százada* című dokumentumfilm szól erről az időszakról és erről a világról.

Korbuly-amatőr filmek felhasználásával megelevenednek Weiss Mandfréd csepeli gyárából a Korbuly testvérek, Korbuly Károly és János, s általuk a feltaláló, a vezető műszaki értelmiség és életük. A gyári, a családi, a telepi. Mert Weiss Manfréd a gyára közelében telepítette le mérnökeit, hogy mindig kéznél legyenek. Ők pedig nem csak a gyár érdekeit szolgáló konstruktivitásukra büszkék, hanem arra is, hogy a gyár munkásai úgy kerestek, hogy minden család házat épített belőle magának, ebből épült fel Csepel. S büszkék a feleségeikre, a módra, amit a családnak biztosítani tudtak, a családi életükre, s amit, ahogy a gyerekeikbe neveltek, s nekik juttattak. Jó emlékezni rá, ahogy a nagy család, a kiterjedt rokonság együtt töltötte idejét, s ahogy játszottak, bolondoztak, színészkedtek a 8 és 16 milliméteres filmekben, s ahogy beálltak a filmező Korbuly jeleneteiben. És ahogy autóikkal a világot járták, mert az élet természetes tartozéka volt az is, a pihenő, nyaraló, utazó hetek, napok.

Micsoda szívdobogást kap a magamfajta egy ilyen filmtől, akinek az egyik legkedvesebb képsora marad a kislány, aki egy belső erkélyfolyosós házban élő nagymamáját követve, erkélyt söprése után úgy fordul be a lakásba, büszkén maga elé csapva a lapátot, hogy még nevetve vissza is néz. Örül, mert elvégzett valamit. S hogy drukkolok, hogy generációnk műszaki értelmisége elkapja a filmet, legalább a tévében, hogy egy kis időre élvezhessenek egy olyan világot, amelynek életgyakorlatában és stílusában a konstruktivitás és a méltóság a meghatározó.

Biztató Péterffy András filmje. Örülök, ha csak eszembe jut. Még a film végi kicsi lány is, a családtag, a leszármazott, amint nézegeti a villamos-makettet, s azt mondja: Apa, csinálj hozzá sínt, hadd járjon.

Péterffy András mozdít a filmjével, s miközben maga is mozdul, mozdítja az én gondolataimat is.

Mátyus Aliz